

ik ga toch dood moppert ze.

iedereen die lachen kan
doet zo geweldig zijn best, schatert het uit:
is ze nu toch maar mooi op de hoogte!

goedschiks of kwaadschiks groeit er veel in de tuin.
er is ook veel regen en daarom hup
naar de Rijn, zo'n laatste reisje.

overbevolkt groen aan de waterkant, vliegen in de lucht,
99 procent kans op onweer.

hier is toch niemand bang voor grote woorden
bijvoorbeeld madeliefje en mijn harte diefje, vraagt de schipper nog.

als we afvaren is al het water goedbeschouwd
een prima bagagedrager.

en daarom zegt ze,
vingers op de lippen
sssst, als je stil bent
hoor je hoe ik ga mijn liefste.

(maar zwemmend?)

juni 2010